

INFORMAČNÍ BULETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

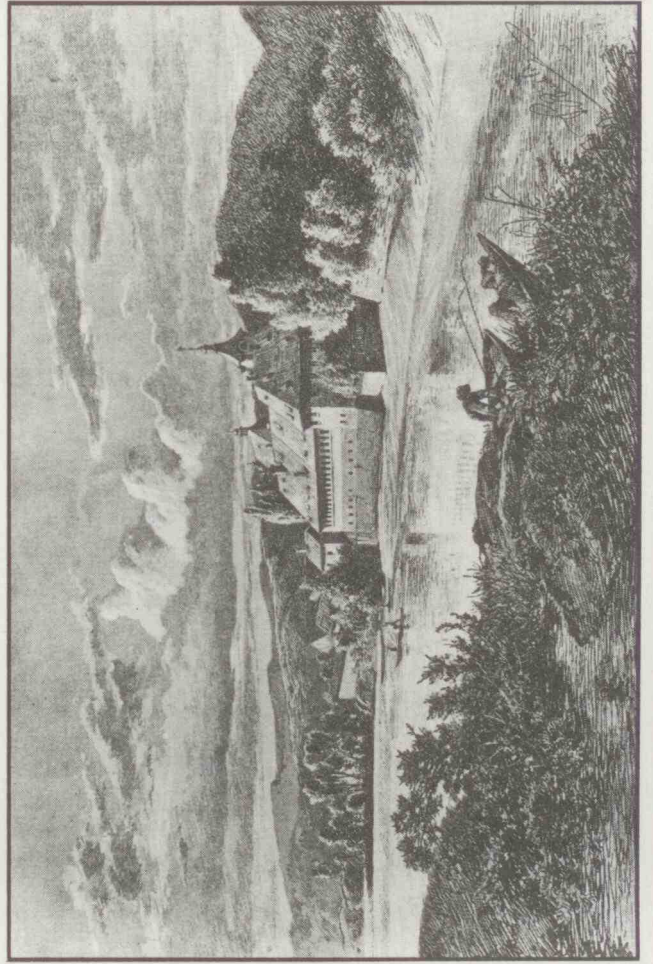
DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

1992

9

ROČNÍK VIII

Kukátko



PŘED R. 1889 - V. BRECHLER



252 29

DOBŘICHOVICE

Zásahová jednotka policie střeodočského kraje na sokolovně.

Jistě se k vašim uším doneslo, že na sokolovně přebývají policejti, což potvrzují osobní vozy parkující pod lipami s označením POLICIE. Kdo tady přebývá a proč, chci osvětlit tímto článkem.

V roce 1955 byl u sokolovny postaven internát o kapacitě 55 lůžek s pokoji o velikosti 5-7 lůžek, s velkou umývárnou a WC v každém podlaží. Tento internát sloužil jako středisko pro školení tělovýchovných pracovníků a v poslední době (do r. 1991) i pro školení obsluh stavebních strojů. Toto zařízení jsme nabízel i pro cestovní ruch, ale u cestovních kanceláří jsme neuspěli pro zastaralý způsob ubytování a nevyhovující sociální zařízení.

Začátkem roku 1990 se výbor TJ Sokola rozhodl provést rekonstrukci internátu na dvou a čtyřlůžkové pokoje, každý s předsínkou a sociálním zařízením (WC, sprchový kout, umyvadlo). Na tento počín si výbor TJ vzal půjčku ve výši 800.000. Přesto, že se kvalita ubytování takto vylepšila, klientela nebyla trvalého rázu a internát byl často neobsazený. Začali jsme jednat i se zahraničními cestovními kancelářemi.

V jarních měsících letošního roku s námi vstoupilo v jednání Ministerstvo vnitra ČR. Po prohlídce internátu, který se jim líbil, a sdělení našich podmínek MV ČR vyslovilo s našimi podmínkami souhlas začátkem června. Podepsaná smlouva s termínem nástupu 15. 6. 1992 zakotvuje:

- pronájem celého internátu hotelového typu na tři roky pro zásahovou jednotku policie střeodočského kraje
- zajišťování celodenního stravování
- využívání velké tělocvičny a sportovišť ve stanovených hodinách tak, aby využívání těchto zařízení našimi oddíly nebylo kráceno a narušeno
- trvalé zaměstnání našich pracovníků (kuchařky, pokojské, uklízečky).

K tomuto pronájmu se výbor rozhodl proto, že je nutno splatit dluh 800.000 Kčs a že bude moci uskutečnit potřebnou generální opravu celé budovy (klempířská oprava žlabů a svodů,

oprava střeš, atd.). Po splnění těchto úkolů máme v úmyslu více finančně podporovat naše sportovní oddíly v jejich činnosti.

Uvedená jednotka tady přebývá od 15. 6. 1992. Postupně se zabydluje, zařizuje svoji posilovnu, buduje svoje parkoviště vozidel a co hlavně - denně tvrdě cvičí vytrvalost, sílu, rychlost a jinou speciální přípravu. Konstatují, že se chovají tak, že ani obsluhující personál o nich téměř neví.

S velitelem jednotky jsme byli na seznamovací návštěvě u paní starostky, kde byl učiněn příslib být obci nápomocni při zabezpečování pořádku.

Domnívám se, že z pobytu uvedené jednotky nikdo nemusí mít strach už proto, že se jedná o vybrané inteligentní lidi, absolující náročné psychotechnické a fyzické prověrky.

Moje součinnost s velitelem jednotky je dobrá a bude mít další přínos pro členy naší jednoty. V areálu - v lesíku - bude obnovena překážková dráha, chceme přebudovat "střelnici" tak, aby vyhovovala požadované hlučnosti a neobtěžovala své okolí. Jsou na obzoru další společná opatření, kterými zkvalitníme využití našeho areálu.

Závěrem chci připomenout, že tělovýchovný život členské základny, ale i ostatních zájemců o tělovýchovu není přítomností zásahové jednotky narušen. Všechny cvičební hodiny jsou respektovány v plném rozsahu jednotlivých oddílů.

Využívání malé tělocvičny pro základní školu bude rovněž v požadovaném rozsahu. O bezpečnost jednotlivců - cvičících - nikdo nemusí mít obavy.

O činnosti zásahové jednotky jsme se mohli více dozvědět i z obsáhlé "reportáže" uveřejněné v novinách Telegraf 18. 6. 1992.

Ing. Vojtěch Dyk
předseda TJ Sokol Dobříčovice

Sdružení domov

Již dvakrát jsme v Kukátku psali o Sdružení DOMOV, jehož cílem je postupně vytvořit podmínky pro výstavbu domu sociální péče v obci. Podrobnou zprávu o činnosti zveřejníme po uzavření kalendářního roku. Zatím jen velice stručně pro ty, jimž naše informace unikly:

Sdružení Domov je dobrovolné, nepolitické sdružení ob-

čanů, které má dva základní úkoly:

1. získávat prostředky k vybudování domu sociální péče v Dobříčovicích,
2. prosadit jeho výstavbu a dále spolupracovat s vedením tohoto domu.

Naše činnost je teprve v počátcích, máme od obce příslíbené místo k výstavbě domu a snažíme se získat potřebné finanční zázemí. Podle stanov (odstavec D - Finanční prostředky a majetek sdružení) je můžeme shromažďovat takto:

- členskými příspěvky
- získáním dotací
- vyhledáváním sponzorů
- vlastní obchodní činností
- dědičnými odkazy a jinými dary
- z charitativních zdrojů.

Důležitý je i závěr odstavce E:

"V případě zániku sdružení Domov rozhodne o majetku poslední valná hromada. Majetek však nesmí být použit k jiným než k sociálním účelům."

Obracíme se prostřednictvím dopisů i rozhovorů se žádostí o podporu i na podnikatele a další občany, kteří by pomohli našim nejstarším a osamělým důchodcům k zajištění domova a služeb přímo v obci, aby nemuseli na stará kolena odcházet do domovů důchodců jinam. Veškeré finanční obnosy ukládáme u banky EVROBANKA a. s. - filiálka Dobříčovice (3200) na účtu číslo 1400145. Chce-li kdokoli podpořit DOMOV, může svůj příspěvek uložit zde.

Alena Šarounová

Fond na ochranu dobřichovických kulturních památek

Nedávno jsme psali o snaze zřídít v naší obci konto, na které by se ukládaly peníze určené k opravě památkově chráněných objektů ležících v katastru Dobříčovic.

Číslo tohoto účtu je:

2626 - 111/0100

variabilní symbol 2416.

Účet je zřízen u Komerční banky - Praha centrum, pošt. schránka 83911407 - Praha 1.

Pokud kdokoli z vás chce a může přispět k opravě a údržbě

nejcennějších památek po našich předcích, může na uvedený účet zaslát - třeba i velmi malý - peněžní obnos.

Hotovost na účtu je přísně účelově vázána - nesmí být použita k ničemu jinému. Zatím (jako výsledek sbírky občanů při koncertech pořádaných v sále OB v létě) je na účtu

1 456,40 Kčs.

Všem, kteří jakkoli přispěli či se rozhodnou přispět, patří uznání a dík.

O hospodaření s penězi zde uloženými bude veřejnost informována na schůzích obecního zastupitelstva i v Kukátku.

Koloniál v Zelené

V polovině července byl v Dobřichovicích otevřen nový krámek v krásném, klidném prostředí na konci Zelené ulice. Majitelem prodejny je JIŘÍ GÜNTER. Nabízí vám potraviny (mražené zboží, uzeniny, pivo, mléko - jen při mé návštěvě měl na skladě 5 druhů trvanlivého mléka! - pečivo z pekárny z Berouna), drogistické zboží a cigarety. Podle zájmu zákazníků chce sortiment dále rozšiřovat.

Prodejna je otevřena denně, ve všední dny a v sobotu od 7 do 17 v neděli od 9 do 16 hodin.

Díky tomu, že jsou zde pouze klidné ulice s malým dopravním ruchem, mohou maminky posílat i malé děti na "samostatné" nákupy bez obav, že je něco zajede. Zajděte si do Zelené a zkuste nakoupit v klidu a pohodě. (Zelená ulice je rovnoběžná s Březovou či z druhé strany s ul. 5. května a s Berounkou a vede kolem mateřské školy.)

Na Brunšově u rokle
už delší dobu nestojí kontejner. Jeho vyvážení stálo ročně obec mnoho tisíc a ceny za ukládání odpadů se stále zvyšují. Jistě si vzpomenáte, že zde lidé ukládali i předměty, které určité do kontejnerů nepatří (staré kusy nábytku, vnitřnosti vyvržených domácích zvířat(i), větve, zeminu atd.), a tak vlastně my všichni jsme dopláceli na jejich neukázněnost, protože odvoz jsme museli hradit z peněz obecních. Každý občan i chatář je povinen ukládat odpady do popelnice; tříděný odpad odváží po předběžném ohlášení firma KOMEKO. Ve dnech, kdy je otevřena naše skládka u čistící stanice (středa a sobota 15 - 18 hod.), můžete zde uložit hlušinu, shnilé ovoce, umělé hmoty atd. podle pokynů správce skládky.

Veškeré odhazování odpadu po vsi, do rokle, příkopů

Kuřetko 4

či na černo v okolí skládky bude přísně pokutováno. Někteří občané se o tom už přesvědčili sami na vlastní kapse.

V prosklené skřínce u školy
se občas objevují velice důležitě připisy, které jistě stojí za přečtení. Kromě zápisů ze schůzí obecní rady a zasedání obecního zastupitelstva zde můžete nalézt i různé přípisy z okresu, sdělení hygienické služby o závadném zboží - to se týká nás všech jako zákazníků! - a doklady vztahující se k restituci majetku. Mnohé z těchto dokladů se po uplynutí zákonem stanovené vývěsní lhůty vracejí či archivují a OZ je tedy nemůže vyvěsit na další - nechráněné - tabule.

Jděte-li do středu obce, nezapomeňte do této skříňky nahlédnout! Pokud sami jako spotřebitelé zjistíte, že např. některý obchodník dále prodává něco, co podle rozborů OHES škodí zdraví, upozorněte obecní úřad, aby mohlo dojít k nápravě.

Causa parkoviště objasněna

K našim redakčním uším se donesla zpráva, že Evrobanka zabrala část parkoviště proti nákupnímu středisku. Vyzvali jsme prověřit situaci na místě:

Kritikové měli pravdu, ale jen částečnou. Evrobanka skutečně část parkoviště zabrala. Dozvěděli jsme se ovšem, že zmíněná část parkoviště není veřejným prostranstvím (jak jsme si všichni mysleli), ale soukromým pozemkem, patřícím k objektu čp. 15 a 541. Ten má Evrobanka pronajmut. Rozhodla se však pozemek neoplatit, nýbrž označit jako rezervované parkoviště (myšleno pro klienty, kteří skutečně přicházejí něco si do banky vyfídit, a pro zaměstnance Evrobanky).

Navíc Evrobanka zajistila nalajnování i zbytku parkoviště, neboť prý neukáznění řidiči často parkoviště zcela zablokují.

-š-

Na obecních tabulích

bují "moderní umění" výtvarné. V líbezném změní papírů, útržků starých plakátů a vlastnoručně tvořených reklam můžete sice hledat i modernistický projev a zhmotnění plynutí času, ale většinou to nepřidá obci na kráse ani informační ceně tabulí. Aby se tento stav napravil, rozhodla se obecní rada pro toto opatření:

- na vývěsních tabulích smějí být pouze plakáty a další tiskoviny: - obecního úřadu

- společenských organizací působících v Dobřichovicích

- tiskoviny orazítkované obecním úřadem.

Kdo chce vyvěsit reklamu svého podniku, zaplatí obci za 1 vývěsku a jeden den vyvěšení 1 Kčs.

Praxe tedy bude taková: chcete-li použít veřejnou tabuli, dojdete se svými plakáty "na obec", kde je ozrazitkují, případně vyberou příslušný obnos a upozorní vás, že po domluvené či inserované době (po kulturním pořadu, schůzi či po jiném stanoveném datu) jste povinni své plakáty z tabulí opět sejmut. Vše ostatní má OÚ právo z tabulí kdykoli odstranit.

45

Chvála dětí - ze zvláštní školy

Teď už se sice schyluje léto ke konci, ale znáte to, jak to vypadá na jeho samém začátku, či ještě lépe - ke konci jara. Je-li takové teplo jako letos a k tomu občas zaprší či zalévá te, příroda dělá divy a všechno přímo před očima roste - a nejvíce zcela určitě plevel. Boj s ním se zdá být téměř marný, a tak se ohlížíte po každé pomocné ruce. A já jsem ji našla - a nejednu, hned až deset párů - díky paní ředitelce Evě Řezníčkové ze zvláštní školy právě tam. Byla z toho pravidelná setkání 1 x či 2 x týdně, kdy nám děti chodily pomáhat a vždy udělaly kus práce. Byly poslušné, pilné, pozorné, pracovitě, pečlivě, prostě měly všech pět P. Báječný příklad pro ně byl pan učitel Petr Horský, který s námi vždy pracoval. A tak jsem se pokaždé na ně těšila a myslím, že většinou z nich se tyto brigády v rámci pracovního vyučování docela líbily. Teď mají za sebou - doufám pěkně - prázdniny a s některými z nich se asi už na brigádě nesetkám - učí se svá budoucí povolání a já jim přeju, aby i při tom byly stejně pracovitě a pozorné. Na ty "menší" se teď po prázdninách zase těším a ještě jednou všem děkuji.

Helena Kaucká, ÚKZÚZ

>>> Z HISTORIE <<<

Před nedávnem uplynulo padesát let od atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Byl jsem vždycky přesvědčen o tom, že jednou z obětí následné nacistické pomsty byl i pan Václav Tůma z naší obce. Několikrát jsem totiž viděl plakát údajně z roku 1942, na kterém jsou uvedena jména čes-

Mukátka 6

kých lidí popravených za schvalování tohoto atentátu, mezi nimiž mne upoutalo jméno Václava Tůmy z Dobřichovic. Naposledy to bylo před dvěma roky na pěší zóně Na příkopě, kde byla instalována část výstavy Kde domov můj. Protože si myslím, že by se na nikoho z těch, kteří tehdy obětovali svůj život, nemělo zapomenout, zašel jsem za Jarkou Tůmou, aby mi o svém otci řekl více. Ke svému překvapení jsem se dozvěděl, že na uvedeném plakátu by jméno otce být nemělo a že jemu samotnému je záhadou, jak se na seznam osob zastřelených v době heydrichiády dostalo. Podle jeho vyprávění měly události vedoucí k zatčení a odsouzení jeho tatínka následující průběh:

Pan Václav Tůma měl v Dobřichovicích autodilnu proti budově školy, v místě areálu dnešního nákupního střediska. Narodil se 24. října 1901, vojnu si odsloužil v letech 1922 - 23 jako letecký mechanik ve Vzduchoplaneckém učilišti v Chebu. Nejspíše na vojenském cvičení v roce 1938, které absolvoval jako poddůstojník, se mu podařilo získat zbraně (lehký kulomet, několik pušek, pistoli a střelivo), které ukrýl pro případné použití proti hitlerovcům, jejichž příchod byl tehdy již velmi pravděpodobný. Za okupace byl v obci znám jako vlastenec; občas své názory projevoval i nahlas, což bylo nebezpečné a neopatrné. A tak se stalo, že si ho vyhlédli konfidenti, kteří "pracovali" v okolí Prahy, a podařilo se jim pana Tůmu přesvědčit o své příslušnosti k odboji. Tak se o ukrytých zbraních dovědělo gestapo.

O posledním dějství této pohnuté historie mi Jarka, kterému bylo v roce 1944 pět let, řekl toto: "Jednoho dne v červenci čtyřiačtyřicátého přijel na dvůr před naši autodilnu černý kabriolet Mercedes - Benz, což nevěstilo nic dobrého; všichni věděli, že taková auta používá gestapo. Přijeli pod záminkou, že potřebují opravit píchlou pneumatiku, ale za chvíli se rozběhli po dvoře a zanedlouho byli i v našem bytě, kde všechno rozházeli a řadu věcí rozbili. Pak šli najisto do autodilny a poručili strhnout firemní štít - věděli, že úkryt zbrání je za ním. Potom tatínka, maminku a nejstaršího bratra, kterému tehdy bylo sedmnáct, odvedli k výslechu na četnickou stanici, odkud pak pozdě večer maminku a bratra propustili. Tatínka jsem už nikdy neviděl. Při výsleších v Petschkově paláci nikoho nejmenoval a byl posléze odsouzen k trestu smrti. Žádost o milost byla zamítnuta a 19. října 1944 - pět

Mukátka 7

dní před svými tříčtařicátými narozeninami - byl otec na Pankráci popraven."

Po válce, ještě v roce 1945, byl pan Václav Tůma vyznamenán in memoriam Válečným křížem z roku 1938.

Paní Kateřina Tůmová, jeho manželka, dokázala sama vychovat pět dětí, zemřela v roce 1976.

Zůstává otázkou, jakým způsobem a proč bylo jméno Václava Tůmy dodatečně začleněno do seznamu popravených za heydrizace. Mělo snad jeho jméno nahradit jiné, jehož nositel se do historie protifašistického odboje nehodil, takže bylo nutno historii poopravit? Jarka Tůma na uvedený fakt několikrát upozorňoval, ale nedostalo se mu odpovědi. Pro historika by mohlo být zajímavé pokusit se získat tuto odpověď alespoň nyní. Avšak na tom, že v době okupace položil svůj život za vlast i jeden z občanů naší obce, pan Václav Tůma, získaná odpověď nemůže změnit nic.

HgS

podle vyprávění Jarky Tůmy

KOLIK DALI NAŠI PŘEDKOVÉ NA STAVBU NÁRODNÍHO DIVADLA ?

Nedávno se mi po letech znovu dostaly do rukou výkazy o výtěžku sbírek na postavení Národního divadla. V přehledu příspěvků obcí jsou uvedeny také Dobřichovice - Lety. Podle dobového pramene "počítány jsou (...) do nich složené sbírky, dary z jmění obecního, výtěžky ze zábav, dary spolků, sborů i jednotlivců z každé obce". Dobřichovičtí tehdy přispěli částkou 260 zlatých.

Pro srovnání uvádím i výši příspěvků okolních obcí:

| | |
|----------------|------------|
| Řevnice | 205,22 zl. |
| Všenory | 315,- zl. |
| Mokropsy | 105,10 zl. |
| Mníšek | 305,88 zl. |

Aby bylo srovnání úplnější, ještě několik údajů o zhruba tehdejší velikosti těchto obcí, jak je uvádějí výsledky sčítání obyvatelstva monarchie k 1.12.1869:

| | |
|--------------------|-----------------------|
| Dobřichovice | 795 obyvatel |
| Řevnice | 675 obyvatel |
| Všenory | 562 obyvatel |
| Mokropsy | údaj není k dispozici |
| Mníšek | 2 633 obyvatel |

Kolik vlastně bylo oněch 260 zlatých, jimiž naši předkové přispěli? Ve srovnání s celkovými náklady na stavbu divadla to byla samozřejmě částka nepatrná, stavba spotřebovala 1 815 000 zlatých, jen parcela stála 47 250 zlatých, stavební materiál 393 272,66 zlatých, odvoz rumu 10 239,73 zlatých. Pohybujeme se ale stále v příliš vysokých číslech. Na samotné stavbě Národního divadla činila celodenní mzda zedníka 1,3 - 1,4 zlatých, úředník kanceláře stavby měl vyměřen roční plat 300 zlatých, stavbyvedoucí 1 200 zlatých. V roce 1883 stála 1 libra (tedy 560,06 gramu) másla 60 krejcarů (100 krejcarů = 1 zlatý), 1 libra sádla nebo slaniny 40 krejcarů, 1 libra rýže 10 krejcarů, 1 libra kávy 90 krejcarů, 1 libra mouky 12 krejcarů, 1 libra ementalu 55 krejcarů, 100 litrů bílého vína 15 - 30 zlatých, 100 litrů vína červeného 17 - 32 zlatých. Pánský oblek byl v roce 1883 k máni za 14 - 16 zlatých, pánské kalhoty za 4 - 9 zlatých, pánská košile 1,45 - 2,75 zlatých, zimník za 11 - 25 zlatých, kožich za 45 - 140 zlatých.

Průměr je vždy ošidný, nicméně při přepočtu na jednoho obyvatele by každý z našich předků přispěl na stavbu Národního divadla 33 krejcarů, tedy více než čtvrtkilem másla.

L.P.

VČELY A NAŠI VČELÁŘI

V letošním roce si připomínáme místní výstavou osmdesátileté trvání včelařského spolku v Dobřichovicích. Podívejme se trochu podrobněji na to, jaké hodnoty nám všem včeláři přináší.

V českých zemích zaujímalo včelaření významné místo již od pradávna. Naši předkové si byli velmi dobře vědomi toho, jaké hodnoty vytváří včela svými návštěvami na květech ovocných stromů a užitkových rostlin: kromě sběru štáv, z nichž

vzniká med, a pylu jde zejména o opylování a tedy základ příští úrody. Nejstarší dochovaná písemná zmínka o včelaření v Čechách je v zakládací listině kapituly litoměřické z roku 1057.

Včela v podobách, jaké známe i my, žije na Zemi již nejméně 15 miliónů let. Je jedním z mála druhů hmyzu, který se člověk naučil pěstovat jako "domácí zvíře". Domovem divokých včel byly původně lesy. V přírodě žije mnoho blízkých příbuzných naší včely medonosné, čeled' včelovitých (APIDAE) zahrnuje spolu se včelami samotářskými, čmeláky a pačmeláky 12 tisíc druhů, které se všechny živí nektarem a pyllem rostlin. (Jen pro zajímavost: vosy a sršni do této čeledi nepatří, a přes podobný vzhled vlastně skutečnými příbuznými včel nejsou!) Se včelami samotářkami se můžeme setkat na procházce lesem. Uvidíte-li včelu, která vlétá do otvoru v zemi či ve starém dřevě, pozorujete pravděpodobně některou z nich. Tyto včely se samy starají o své potomstvo často umístěné v jediné buňce hnízda. Vzhledem se blíží některé jejich druhy včele medonosné, jiné spíše vosám či dalšímu hmyzu. My se však v dalším zaměříme pouze na naši "domácí včelu" APIS MELLIFICA L., která je hmyzem žijícím ve společenství se složitou hierarchií, tvůrcem ohromných přírodních hodnot a pro svůj způsob života hrdinou mnohých bajek a pohádek.

Včely žijící v lese v dutinách stromů a puklinách skal záhy upotály pozornost lidí, kteří se k jejich zásobám dostávali zprvu "po medvědím způsobu" - tj. vylupováním. Později se však rozvinulo rozumné včelaření a stalo se zálibou, zaměstnáním i důležitým národohospodářským činitelem.

Pozoruhodných vlastností medu, pylu a včelího jedu si byli vědomi lidé již ve starověku. Med užívali nejen jako potravinu či nápoj, ale jako posilující lék, desinfekční prostředek či k balzamování. Vosk byl základem četných mastí a jako prostředek k rozpouštění barev se podílel i na četných uměleckých dílech. Zlomky včelařské literatury se dochovaly z dob faraonů, ve starém Řecku sepsal poučení o chovu včel Aristoteles, jehož spis byl nejlepší učebnicí včelařství až do starověku. Ještě středověký chov včel v klátech a košnicích (klát - úl z dutého kmene, košník - slaměný pletený úl) nebylo příliš výnosné, přesto se někde tento způsob dochoval dodnes.

V posledních dvou stoletích dochází k rychlému sledu změn

v chovatelství včel spolu s technickým pokrokem a lepším poznáním biologických zákonitostí života včely a celého včelstva. V některých vyspělých státech (Kanada, USA) tak dostoupilo včelařství dokonce úrovně průmyslové výroby.

Lidé se většinou domnívají, že včely chováme zejména pro výnos medu. Je však dokázáno, že další přínosy chovu včel původní účel mnohonásobně převyšují. Včelařství jako celek je dnes nepostradatelnou součástí zemědělské a lesnické výroby, a to zejména při opylování cizosprašných hmyzozosubných rostlin (sem patří i jeteloviny, luskoviny, většina semenných zelenin a technických plodin, ovocné stromy, bobuloviny a léčivé rostliny). Dnes počítáme, že včela medonosná se podílí na zajištění opylení těchto rostlin (a tedy na úrodě) asi z 95%. Zbýlých 5% zajistí včely samotářské, čmeláci a jiný hmyz. Roční hodnota úrody vytvořené prací včel jen v naší republice převyšuje miliardu korun! A to nehovoříme o přínosu z ostatních včelích produktech.

Včely jsou velmi citlivé na kvalitu prostředí, v němž žijí. Ke zdárnému rozvoji potřebují čisté ovzduší a zdravou přírodu. Dochází-li k většímu úhynu včel, je to signál, že "něco kolem nás není v pořádku" a že jsme zřejmě naše životní prostředí poškodili natolik, že se stává nezdravým i pro člověka.

Tam, kde se daří včelám, najde zdravé prostředí i člověk. Řady úlů a včelíny v zahradách, polích a na okrajích lesů svědčí o tom, že v místě žijí dobří hospodáři, uvážliví lidé pečující nejen o svůj zisk, ale o prospěch a zdraví celého kraje.

Vzpomeňme tedy s úctou a vděčností našich předků, zkladatelů včelařského spolku a všech jeho členů, kteří se během osmdesátiletého trvání organizace o jeho činnost a naši přírodu zasloužili. Obětavou nenápadnou prací vytvořili nezapomenutelné hodnoty a prospěli nám všem. Patří jim naše úcta a dík!

Z "Protokolu z ustavující valné hromady členů Včelařského spolku pro Dobřichovice a okolí" ze 20. října 1912

"Pan Josef Novák, mistr truhlářský v Dobřichovicích za součinnosti p. p. Lad. Landy rolníka a Jaroslava Hrdle rolníka, tamtéž, dal podnět k založení spolku v Dobřichovicích ---

--- Se založením spolku projeví souhlas a za členy jeho se

ihned přihlásili páni z Dobřichovic: Landa, Svoboda, Kecek, Rösener, Vít, Hřebí, Šebesta, Petrák, Doskočil, Vávra, Novák, Hrdle, Benovi, šlechtična Randová, Hofdek, Nosek, Drahošová, Viskočil, Peka (Vonoklasy), Tománek
ze Všenor: Kasalický, Vorlíček, Storch, Velík
z Mokropes: Slavík
z Karlíka: Procházka st., Procházka ml., Koníček, Viskočil
z Černošic: Hlinka, Toníček
z Vonoklas: Novotný
z Mořinky: Sojka

dodatečně Jelínek - Černošice.

Celkem přihlásilo se 34 členů ---
--- Dále následovaly volby, a to jednohlasně aklamací,

a zvolení všemi hlasy:

předsedou p. Josef Novák, truhlář, Dobřichovice
místopředsedou p. F. Šebesta, hotelier, Dobřichovice
pokladníkem p. Gustav Hodek, úředník, Dobřichovice
jednatelem p. J. Hrdle, rolník, Dobřichovice

Celkem se tehdy sdružilo 34 členů se 220 včelstvy. Za dlouhou dobu trvání spolku odvedli mnoho práce ve prospěch naší obce a celého údolí. Příležitostně znovu nahlédneme do jejich kroniky - pro naše poučení, vzpomínky i inspiraci.

Zatím končím starým včelařským pozdravem, jímž byla zakončena i ona ustavující schůze: "Včele zdar!"

Alena Šarounová

>>> KULTURA <<<<

Mezi posvícenskou veselicí, cirkusem a Rudolfinem

V programu se praví: "Ricciotti ansámbl je symfonický orchestr sestávající ze 40 osob, hrající převážně pod otevřeným nebem.

Orchestr vystupuje na všech místech, kde jsou lidé.

Například v kostele, v hostincích, na nádražích, na campingu a samozřejmě na ulicích.

Vedle toho vystupuje orchestr v nemocnicích, ve věznicích a na školách, a to již od roku 1970, kdy byl ansámbl založen.

V tomto orchestru hrají jak dobří amatéři, tak studenti

holandských konzervatořů.

Repertoár orchestru sahá od klasické hudby až po hudbu dnešních skladatelů. Od Bacha po Vlačha. (v anglické verzi programu: "From Mozart to Meyerling and Bach to Breuker", pozn. J.M., holandskou verzi necituji, ale hráli a zpívali i Jaroslava Hutku, symfonicky, přirozeně). "Letos namířil Ricciotti z Holandska do Prahy a jejího okolí. Bude vystupovat mimo jiné v Podolí, v ČKD, v domové důchodců, ve věznicích a na mnoha krásných náměstích Prahy a jejího okolí.

Rozhodně zde platí: dobrá hudba vždy, všude a pro každého."

Tak tenhle orchestr hrál v sobotu 15. 8. 1992 večer na zahradě DDÚ pro velké, ale především pro děti, které na tenhle "vážený" koncert jistě dlouho nezapomenou. Hrál vestoje, vleže i v dřepu. A výborně. Vše ostatní řečeno výše. Ještě jednou díky.

J.M.

NEJEN SLADKÝ MED

V polovině srpna byla v sále Osvětové besedy v Dobřichovicích otevřena neobyklá výstava. Její organizátoři - Český svaz včelařů, místní organizace, a Společnost Dobřichovice - se snažili skutečně v plné šíři předvést návštěvníkům vše, co se týká včelaření, práce se včelstvy, zpracování včelích produktů i ekologických hodnot chování včel.

Mohli jsme se poučit o biologickém zařazení včely medonosné, o funkci matky, trubců a dělnic ve včelstvu, o vývoje vých stadií včely od vajíčka přes larvu po dospělou létavku. Vystaveny zde byly i různé druhy pláství, slitý vosk a několik druhů medu. A samozřejmě vše, co patří k vybavení včelaře: od úlů přes miniaturní mezerníky až po včelařské kombinézy a důmyslné zařízení k technickému ošetření včelstva, které si zhotovil (jak jinak) jeden šikovný dobřichovický včelař sám a které tu obdivovali i zahraniční návštěvníci.

Výstava byla doplněna prodejem zboží včelařské firmy SIMCO z Prahy (med, medy s přísadami propolisu, pylu, mateří kašičky, regenerační přípravky dietetické i kosmetické, včelařské potřeby) a prodejem letošního medu našich včelařů.

Mnozí návštěvníci si odnesli domů také medovinu, která jim zpříjemní posezení s přáteli.

Velkému zájmu se těšily "živé exponáty" - prosklený úl na dvoře, kde bylo možné pozorovat práci včel, oplodňáčky a královna v zasilací kličce. Že je nám osvěty z této oblasti zapotřebí, dokládají otázky ne již malých dětí "jak že se med z toho vosku vyrábí?" Skutečně, i když máme to štěstí, že zijeme uprostřed přírody, víme o ní hanebně málo.

Výstavu Včely a naši včelaři navštívili kromě místních občanů, chatařů a turistů též představitelé Českého svazu včelařů a chovatelé včel z Anglie, Číny i dalších zemí. Myslíme, že osmdesátileté trvání včelařského spolku v Dobřichovicích bylo takto oslaveno skutečně důstojně a užitečně pro nás všechny, kdo jsme výstavu navštívili.

>>> SPORT <<<

Oddíl odbíjené dobřichovického Sokola opět cestoval

Naši volejbaloví globetrotteři se vydali tentokrát do Holandska, kde se v Groningenu ve dnech 20. - 21. června zúčastnili 9. ročníku věhlasného volejbalového turnaje. Letos tam byla sešlost nebyvalá - 220 družstev z Holandska, Belgie, Dánska, SRN, Bulharska, Maďarska a samozřejmě i z ČSFR. Družstva mužů i žen Sokola Dobřichovice si vedla vskutku zdatně - obě se stala vítězi svých tříd, takže jméno naší obce bylo na závěrečném večírku skloňováno ve všech možných i nemožných pádech; nutno ovšem dodat, že jen na slovo vzatý lingvista by byl schopen alespoň přibližně odhadnout, o jaké slovo se vlastně jedná. Kromě nádherného volejbalového ovzduší na turnaji patřila k největším zážitkům účastníků prohlídka Amsterodamu (hlavně návštěva Muzea voskových figurín). Den Haagu s jeho miniaturním městečkem Madurodam, dále Volendamu, Markenu, Alkmaaru, Delftu a v Německu pak Würzburgu. Tradičně

potvrdila své orientační schopnosti, časový odhad a stroický klid nejmenovaná účastnice zájezdu.

HgS, který tam byl prostřednictvím své ženy, Zuzany C.

>>> OHLASY <<<

Z dopisu paní Věry Šedivkové:

"Odbírám vaše Kukátko od jeho vzniku a mohu říci, že zprávy v něm se mi téměř vždy líbily s výjimkou posledního čísla 7/92, které bylo pro mě šokující.

Nevím, do jaké třídy zařadit pana MUDr. J. Kláta; je mi jen jasné, že absolvoval komunistickou ideologii, kterou chce ještě nyní za každou cenu uplatňovat. Sám píše, že se zabýval "masovou politickovychovnou prací - prostředek utváření morálního kodexu pracujících v podmínkách budování rozvinuté socialistické společnosti". A tento komunistický program pak zaměnil za sexologii, která, domnívám se, má přednostně za úkol léčit sexuologicky nemocné pacienty a vracet je do společnosti normálních lidí. To, co píše pan doktor v Kukátku, je naprosto nevhodné a nemorální, i když se vše skrývá pod akademickým titulem se zdáním popularity.

Rozhodně metodou Dr. Kláta nemůžeme vstoupit do Evropy - pouze do strany erotické, která na štěstí - díky zdravému rozumu našich občanů - neměla žádnou šanci v posledních volbách.

Není mi také jasné, proč jste na posledních stránkách vašeho informačního bulletinu zveřejňovali komunistickou erotickou poesii - snad se ještě někomu stýská po komunismu, který zotročoval celý národ a hlavně mládež?

Vím, že jakoukoliv kritiku nezveřejňujete, ale tak mi prosím napište, jaký důvod jste měli k zveřejnění rozhovoru a uvedených básní."

Poznámka redakční rady:

Snažili jsme se samozřejmě vše uvést na pravou míru v textu dopisu, jímž jsme paní Šedivkové odpověděli. Poslední odstavec její reakce si ale žádá i odpověď veřejnou.

Paní Věra Šedivková má pravdu: Kukátko skutečně nezveřejňuje kritické ohlasy. Není to ale proto, že bychom je před čtenáři zatajovali z nízkých pohnutek. Důvod je bohužel jiný: **ŽÁDNÉ NEDOSTÁVÁME.** Rádi bychom měli v Kukátku stálou rubriku čtenářských ohlasů a nejen těch kladných. (Není snad nutné dodávat, že do redakce nedocházejí ani ty.) Zatím by to ale pro členy redakční rady znamenalo hrát si na čtenáře a psát i tuto rubriku sami. Nejde ale o rubriku. Jde o to, že bez zpětné vazby, tedy bez čtenářských ohlasů, se dobrý časopis dělat nedá.

.....

INZERCE

R. K. K.

Pobočka realitní kanceláře

"PENSION Vráž Club"

Černošice 1337

A. K. tel. 250238

BERGL + FELT

K 9/92 - 01

x x x x x x

Vysokoškolský učitel s manželkou hledají pronájem k trvalému bydlení v Dobřichovicích a okolí. Možná pomoc v domácnosti, na zahradě atp. Nabídky na adresu Jan Svoboda, Francouzská 76, 101 00 Praha 10.

K 9/92 - 02

.....
DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14. 3. 1985 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5. 11. 1990. Řídí redakční rada ve složení: Doc. E. Calda, PhDr. V. Czumalo, ing. D. Havlík, ing. M. Kadlecová, PhDr. J. Matl, ing. O. Němec (odp. red.), PhDr. A. Sarounová. Redakce: ing. O. Němec, M. Němcová. Redakce tohoto čísla PhDr. V. Czumalo, PhDr. J. Matl. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 2 Kčs. Uzávěrka tohoto čísla 20. 8. 1992, uzávěrka příštího čísla 20. 9. 1992. Adresa: UVD Dobřichovice, redakce časopisu Kukátko, 252 29 Dobřichovice.